

11. navadna nedelja – leto C

Grešnici je odpuščeno

Nekdo izmed farizejev ga je prosil, naj jé z njim. Ko je stopil v farizejevo hišo, je sédel za mizo. In glej, ko je neka žena, ki je bila v mestu grešnica, izvedela, da je v farizejevi hiši pri mizi, je prinesla alabastrno posodo dišavnega olja in vsa objokana od zadaj stopila k njegovim nogam ter mu jih začela močiti s solzami. Brisala mu je noge z lasmi svoje glave, jih poljubljala in mazilila z oljem. Ko je to videl farizej, ki ga je povabil, je sam pri sebi dejal: »Ko bi bil ta prerok, bi vedel, kdo je ženska, ki se ga dotika, in kakšna je; vedel bi, da je grešnica.« In Jezus mu je odgovoril: »Simon, nekaj ti moram povedati.« On pa mu je rekel: »Učitelj, povej.« »Neki upnik je imel dva dolžnika. Eden mu je bil dolžan petsto denarijev, drugi pa petdeset. Ker nista mogla vrniti, je dolg obema odpustil. Kateri izmed njiju ga bo bolj ljubil?« Simon je odgovoril: »Zdi se mi, da tisti, kateremu je več odpustil.« On pa mu je rekel: »Prav si presodil.« In obrnil se je k ženi in rekel Simonu: »Vidiš to ženo? Ko sem stopil v tvojo hišo, mi nisi ponudil vode za noge; ta pa mi je s solzami zmočila noge in jih obrisala s svojimi lasmi. Poljubil me nisi; ta pa ni nehala poljubljati mojih nog, odkar sem prišel. Glave mi nisi mazilil z oljem; ta pa mi je z dišavnim oljem mazilila noge. Zato ti povem: Odpuščeni so njeni mnogi grehi, ker je močno ljubila; komur pa se malo odpusti, malo ljubi.« Njej pa je rekel: »Odpuščeni so tvoji grehi!« Tedaj so tisti, ki so bili z njim pri mizi, začeli pri sebi govoriti: »Kdo je ta, ki celó grehe odpušča?« On pa je rekel ženi: »Tvoja vera te je rešila! Pojdi v miru!« Lk 7,36 - 8,3

Kdor ljubi tudi greši!

Kako lahko je z odmikom gledati vse tri glavne osebe v dogodku: farizeja Simona, javno grešnico in Jezusa. Hitro se lahko opredelimo:

- - Lahko si rečemo, kapo dol pred Jezusom, da je lahko tako pogumen in jasen. Da se ne ustraši, kaj bodo rekli drugi, da se ne boji nežnosti, se ne zgraža in ostaja ljubeč.
- - Občudovanja vredna gorečnost žene, ki se ne meni za poglede, čeprav ve, da bo požela prezir in zgražanje s strani vseh.
- - Ni težko pomilovati Simona in druge farizeje: Ubogi Simon, kaj ne vidi, da si pred Jezusom dela sramoto, ker ničesar ne razume, ker ostaja suženj reda in obsoja bližnje. Ni se težko opredeliti. Na nek način bi nam bilo najlažje živeti kot javna grešnica. Prepustiš se ljubezni in iščeš izpolnitev lastnih hrepenenj. Pustiš ob strani ozire ljudi in iščeš svobodno ljubezen. Ljubezen pokrije množico grehov, si rečeš in greš naprej. Tudi farizej Simon ni težko biti. Prizadevaš si za utečen red, da je vse tako kot ti naročajo pravila tvojega stanu: v redovništvu si priden in pokoren sobrat, pridna in pokorna sosestra; v zakonskem življenju zvest/a mož/žena, življenje je utečeno in po krščanski navadi – prilagajaš se trendom in loviš pametno mero – nisi spotakljiv ne za ene ne za druge. Težko pa je ljubiti kakor Jezus, prevzeti njegovo držo, ki zbuja ogorčenje in odpor. Jezus pove vsakemu svoje. Ženo pohvali v ljubezni, a jo nežno svari pred grehom, ko ji spregovori o odpuščanju. Simona odločno opozarja na premajhno ljubezen in zavest grešnosti. Malo ljubiš! mu pravi. Verjetno te držijo za vrat paragrafi. Občutek imaš, da si vse izpolnil in pozabljaš na to, da nisi ljubil.

Jezus vse zmeša! Grešnico opozarja na greh, Simona na ljubezen. Pravzaprav nas vabi na pot za njim. To je pot ljubezni, ki se vije med svobodo javnega grešnika in zateglostjo farizeja. Kristusov učenec ne more biti nikoli miren: vedno išče v ljubezni pravo mero pravil in v pravilih pravo mero svobode. Kristjan je pravzaprav vedno spotakljiv. In prav tega nočemo! Radi bi bili pridni in radi

bi izpadli lepi. Biti spotakljiv zaradi zvestobe ljubezni pa je križ. Iti za Jezusovim zgledom pomeni verjetno nekako takole:

- - Potem nisi priden sobrat, ampak zoprni, ker vedno izzivaš k tistemu več. Hočeš iskati boljši odgovor na oznanjevanje v Cerkvah, nočeš se sprijazniti z nesmiselnimi ozirami in okostenelimi navadami, nočeš se podrediti oblasti samo zato, da boš izpadel lep itd. Ker ljubiš, hodiš po robu greha, zato si obsojen.
- - Potem nisi priden sozakonec, ker izzivaš sozakonca k rasti in nikoli ne miruješ. Hočeš ljubiti in živeti ljubezen v polnosti in v tem ne počivaš. Drugi bi že zdavnaj končali in ne komplicirali, ti pa vztrajaš, da morata iti naprej.
- - Potem nisi priden in lep starš, ker ves čas loviš ravnotežje med pravili in svobodo. Trpiš, ker tvegaš, da bodo otroci zašli. Hkrati jih držiš in hkrati spuščаш v življenje. Vse je neprestano iskanje in hoja po robu.
- - Potem nisi priden otrok, ker se ne moreš slepo podrediti svojim staršem. V ljubezni iščeš svojo pot in se upiraš pretesnim ali zgrešenim pogledom svojih staršev. Vsekakor nikoli ni vse prav!

Dragi bratje in sestre, ljubezen je neprestano tveganje, je hoja po robu greha predpisov in greha strasti! Če hočemo ljubiti, se moramo posloviti od želje, da bi bilo vse lepo in prav. Če hočemo ljubiti, ne moremo biti pridni in vzorni. Kdor ljubi, bo spotakljiv. Ljubezen je hoja po robu, kjer se neprestano dotikamo greha. Kdor mnogo ljubi, se jasno zaveda obilice grehov in potrebe po odpuščanju, kdor ne ljubi, ne potrebuje odpuščanja.

Biti kristjan ne pomeni biti priden in delati vse prav. Ko vam pravim, da kdor ljubi tudi greši, ne pravim, grešite, pa bo prav. Biti kristjan pomeni hoditi po robu med pravičneži in javnimi grešniki. Pomeni biti razpet med pravičnostjo in hrepenenjem po ljubezni. Ljubezen vedno na nek način ruši postavbo. Ne smemo biti sužnji tega, kar je prav, niti sužnji strasti. Vedno moramo biti služabniki ljubezni. Bog daj, da bi to zmogli!